ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము – 5

సర్వ సమర్థుడు

అజ్ఞానం వలన దేహ పరిమితమైన మనకు మన దేహంలోని అన్ని అవయవాలు ఇంద్రియాలు కూడా మన అధీనంలో వుండవు. గురు కృపవలన దేహ భ్రాంతి నతిక్రమించిన శ్రీస్వామివారి వంటి జ్ఞానులు విశ్వమంతా తామేయై యుండడమేగాక పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతం
14 సర్వమూ తమ యధీనములో నుంచుకొనగలరు. కనుకనే వారవసరమని తలచినప్పుడు మన కర్మ సూత్రాలను గూడా సడలించి భక్తరక్షణ గావించగల సర్వసమర్థులైయుంటారు. అయితే అట్టివారి కృపను పొందే విధంగా మన జీవిత విధానం నడుపుకోవాలి. ఆ విధంగా జీవించిన ధన్య జీవులెందరో అట్టివారి కృపకు పాత్రులయ్యారు.

రోశిరెడ్డిగారు చాలా కాలంగా శ్రీస్వామివారి సేవకంకితమై ఇంటి ముఖం చూడకుండా శ్రీస్వామివారిని సేవిస్తున్నారు. వృద్ధాప్యంలో చూపు సరిగా లేకున్నా శ్రీస్వామివారి సేవ మానలేదు. ఎవరో అజ్ఞానులు 'ఈ ముసలాడు పనీపాటా లేకుండా దండుగ తిండి తింటున్నాడు' అని అన్నారట. అది విన్న రోశిరెడ్డి 'ఎందుకీబ్రతుకు ఇంత విషం మ్రింగి చచ్చినా మేలే!' అని అనుకున్నాడు మనసులో. ఆ రాత్రి శ్రీస్వామివారు రెడ్డిగారిని ఏకాంతంగా పిలచి మోకాళ్ళు వత్తించుకుంటూ, 'ఎవరో ఏదో అన్నారని పోవాలంటావా? భిక్ష తెచ్చుకొని తింటూ యిచ్చటనే వుండు' అని ఆదేశించారు. శ్రీస్వామివారి సర్వజ్ఞత్వం చూచి రెడ్డిగారు మరింత ఆశ్చర్యపడ్డారు.

మరొకప్పుడు 'ఐదు రోజులు అన్నం తినకుండా వుండేవారెవరో చూపు' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. 'ఎవరో ఎందుకు? నేనే వుంటాను' అని ఐదు రోజులు ద్రవాహారంతో వున్నారు రోశిరెడ్డి. అది మొదలు కొన్నాళ్ళు శని, సోమవారాలు పూర్తిగా ఉపవాస ముండేవారు. మిగిలిన రోజులలో ఒక పూట మాత్రమే భోజనం చేసేవాడు. ఆ తర్వాత చాలా కాలం పూర్తిగా అన్నం

మాని అటుకులు, పాలు మాత్రం తీసుకుంటూ ప్రతిరోజూ భిక్ష తేవటం తన నియమంగా పెట్టుకొని ఆచరిస్తూ వుండేవారు. ఆయన శ్రీస్వామివారి సన్నిధి చేరుకున్నారు.

శ్రీస్వామివారు ఒకప్పుడన్నారు, 'వెంకయ్యది ఒకే మాట గదయ్యా!' అని. శ్రీస్వామివారి విషయం తరచి చూస్తే ఈ విషయం ఎంతగానో సరిపోతుంది.

రోశిరెడ్డి నిరంతరం తన భార్యాబిడ్డలను వదలి శ్రీస్వామివారి సేవలో గడుపుతూ శ్రద్ధగా శ్రీస్వామివారిని సేవిస్తూండేవారు. ఒకరోజు శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా, మీ గ్రామం వెళ్ళి నిమ్మచెట్లు గుచ్చిపెట్టిరా' అన్నారు. రోశిరెడ్డి తన గ్రామం వెళ్ళి నిమ్మతోట వేయాలని ప్రయత్నిస్తే భార్యాబిడ్డలు అభ్యంతరం చెప్పారు. 'నీవు చెట్లునాటి నీ త్రోవన నీవు శ్రీస్వామివారి వద్దకు వెళ్ళిపోతే వాటికి నీరు, కంచె ఎవరు చూస్తారు? అది మా వల్ల కాదు. కనుక చెట్లు నాటవద్దు' అన్నారు. కానీ రోశిరెడ్డి గురువు మాటలయందు అచంచల విశ్వాసం గలవారు గనుక శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లు కొంత సొమ్ము అప్పు తెచ్చి నిమ్మ చెట్లు నాటి శ్రీస్వామివారిదగ్గరకు వచ్చారు. తర్వాతాయన భార్యాబిడ్డలు కంచెవేసి, నీరుపోసి చెట్లను బ్రతికించుకున్నారు. ఆ తోటను పెంచటం తమ శక్తికి మించిన పనిగా భావించి శ్రీస్వామివారిదగ్గరకు వచ్చి ఇలాంటి భారమైన పని మాపై ఎందుకు పెట్టావు స్వామీ? అని మొత్తుకున్నారు. అప్పుడు శ్రీస్వామివారు 'ఆ తోటకు అమ్మణ్ణి కాపలా వున్నది. అది ఒకటిన్నర లక్షల రూపాయల ఆస్తి. మీరు ఆ తోటలో కాపురముండి ఆ ప్రదేశానికి శిరిమెళ్ళ అనేపేరు పెట్టుకోండి!' అని చెప్పారు. వారు అయిష్టంగానే ఆ తోటను పెంచారు. ప్రస్తుతం శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లు ఆ తోట ఆ ప్రాంతంలోని తోటలన్నింటికంటే మెరుగైనది. ప్రస్తుతం ఆ తోటను మూడు లక్షలకు అడుగుతున్నారు. అయినా వీరు అమ్మదలచలేదు.

కలిచేడు వాస్తవ్యులు ఈశ్వరమ్మ (నరసారెడ్డిగారి భార్య) క్రొత్తగా ఇల్లు కట్టి శ్రీస్వామివారి పాదస్పర్శతో పవిత్రం చేసి గృహప్రవేశం చేయాలని శ్రీస్వామివారిని అర్థించింది. ఆయన సరేనన్నారు . కానీ ఆమెను పరీక్షించదలచి కాబోలు, మూడు నెలలు శ్రీస్వామివారు ఆ ప్రాంతానికే రాలేదు. శ్రీస్వామివారు రానందున గృహప్రవేశం చేయక శబరి వలె ఆమె శ్రీస్వామివారి

కొరకు నిరీక్షిస్తున్నది. ప్రస్తుతం ఇల్లు లేదు. గనుక తన సామానంతా బంకులో పెట్టి వర్షంవస్తే బంకు క్రింద మంచం వేసుకొని పడుకునేది. గ్రామస్తులంతా ఆమెను చూచి నవ్వుకున్నారు. ఆమె మాత్రం తన పట్టు విడువలేదు. శ్రీస్వామివారు ప్రక్క గ్రామంలో వున్నారని తెలిసి మరలా వెళ్ళి ఆహ్వానించింది. 'రేపు సూర్యోదయ కాలం బాగున్నది. నేను వస్తాను. గృహప్రవేశం చేయమ'న్నారు శ్రీస్వామివారు. ఇంతకొద్ది వ్యవధిలో సంబారాలు సమకూర్చుకొనలేను స్వామీ! అన్నది ఆమె. 'అన్నీ అవే వస్తాయిపో!' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆమె ఆ రాత్రి ఇంటికి సున్నం వేయటం, అలికి ముగ్గులు పెట్టే ప్రయత్నంలో వున్నది. అనుకోకుండా వారికి ఎన్నాళ్ళనుండో బాకీవున్న కూలీలు తమవద్ద డబ్బుకు బదులు బియ్యము వున్నాయని, బాకీలోకి జమవేసుకోమనీ బియ్యము, కొంత పైకమూ ఇచ్చి వెళ్ళారు. అప్పుచేసే బాధ తీరింది. ఆ రాత్రి శ్రీస్వామివారు తమ శిష్యులతో తెల్లవార్లూ త్రోవల వెంబడి నడచి, అయిదు గ్రామాలలో తిరిగి, వేకువ ఝాము మూడు గంటలకు ఆమె ఇంటికి వచ్చారు. శ్రీస్వామివారు స్వహస్తాలతో కర్పూరం వెలిగించి పొయ్యి మంటవేశారు. ఆమె పదిశేర్లు బియ్యం వండింది. తన స్నేహితురాలు తనకు 200 విస్తరాకులు ఇచ్చింది. వాటిని బంతికి వాడితే సరిగ్గా రెండు వందలూ అయిపోయాయి. వంటకాలు గూడా ఖాళీ అయ్యాయి. శ్రీస్వామివారికి ఆమెకూ మాత్రం అన్నంలేదు. బెల్లం పొంగలి మరచిపోయి ప్రక్కన పెట్టి వుంటే, అదే శ్రీస్వామివారికి నైవేద్యంగా సమర్పించి, గూరూచ్ఛిష్టంగా ఆమె కూడా కొంత తీసుకున్నది. పది కిలోల బియ్యంతో రెండు వందలమందికి సంతర్పణ చేయించారు శ్రీస్వామివారు!

పూసల మీరయ్య (పెనవర్తి) ప్రస్తుతం బెంగుళూరులో పని చేస్తున్నారు. వీరి భార్య శ్రీస్వామివారి ప్రథమ ఆరాధనకు గొలగమూడికి వచ్చింది. శ్రీస్వామివారి నిత్యపూజ కొరకు భక్తులు ప్రతినెలా కొంత దక్షిణ పంపే పథకం ఏర్పాటు చేసియున్నందున దానికి తాను ప్రతినెలా రూ.10/- లు పంపుతానని తన భర్తపేరు వ్రాయించింది. కానీ తరువాత 'స్వామీ, మావారి అనుమతి లేకుండానే వ్రాయించాను. వారు కూడా సమ్మతించి పైకం తమకు పంపేటట్లు చేయండి' అని ప్రార్థించింది. ఆమె ఇంటికి వెళ్ళి తన భర్తకు శ్రీస్వామివారికిస్తానన్న దక్షిణ విషయం చెప్పింది. కానీ ఆయన 'శ్రీస్వామివారు

నన్నే అడిగితే ఇస్తాను' అన్నాడు.

కొన్నాళ్ళకు శ్రీస్వామివారు అతనికి జోలె వేసుకొని స్వప్న దర్శనమిచ్చి, 'ఏమైనా వేయమ'ని అడుగుతున్నారు. 'ఏమి వెయ్యమంటారు, స్వామీ?' అంటే 'ఏది వుంటే అది వెయ్యి' అన్నారు. తరువాత ఈ భక్తుడు ఇంతకు ముందు నెలలకు తాను దక్షిణగా పంపవలసిన మొత్తం పైకం శ్రీస్వామివారికి సమర్పించి శ్రీస్వామివారి సమాధిని దర్శించారు.

పల్లంరెడ్డి కృష్ణారెడ్డిగారు (సంగం) ఒకప్పుడు వినాయక చవితి శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో చేసుకోవలెనని గొలగమూడికి వచ్చి ఒక కిలో శెనగగుగ్గిళ్ళు, రెండు కిలోల బియ్యంతో బెల్లం పొంగలి, ఒక కిలో మినపప్పు వడలు చేయించారు.

ప్రతిరోజు శ్రీస్వామివారి సేవకుడు అనికేపల్లికి పోయి మధ్యాహ్నం ఒంటి గంట ప్రాంతంలో భిక్షాన్నం తీసుకురావటం అలవాటు. కానీ ఆ రోజు బస్సు తప్పిపోయి భిక్షకు వెళ్ళిన మనిషి రాలేదు. అప్పుడు పొంగలి ఉడుకుతోంది. శ్రీస్వామివారు కొంచెం అన్నం తెమ్మన్నారు. 'స్వామీ! అన్నం లేదు. పొంగలి ఉడుకుతున్నది' అంటే 'పరవాలేదు తీసుకురా' అన్నారు. సుండలు, పొంగలి, వడలు విస్తరిలో శ్రీస్వామివారికి సమర్పించారు. శ్రీస్వామివారు కొంచెం తిని, 'ఇక మీరు తినండయ్యా!' అని ఇచ్చేశారు. భిక్షాన్నానికి వెళ్లిన మనిషి రానందున కృష్ణారెడ్డిగారు చేయించిన ప్రసాదం 25 మంది ముక్కుమునగా తినగా ఇంకా తెల్లవారికి మిగిలింది. ఏసుక్రీస్తు ఏడు రొట్టె ముక్కలు, ఏడు చేపలు ఏడు వేలమంది పురుషులు, స్త్రీలు, పిల్లలకు పంచగా ఏడు గంపల నిండా ముక్కలు మిగిలినట్లున్నది కదా! (మత్తయి 14 : 17 - 21)

వీరు ఒకరోజు శ్రీస్వామివారిని గొలగమూడిలో సేవించుకొని ఇంటికి వెళ్ళేందుకు శెలవు కోరారు. శ్రీస్వామివారు 'నేను కూడ వస్తుండ్లాయ్యా' అన్నారు. శ్రీస్వామివారిని తమ ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళేందుకు రెడ్డిగారికొక ఇబ్బంది వుంది. సాధుసత్పురుషులకు ఆతిథ్యం ఇవ్వడం వారి ఇంట్లో వుండే ముసలాయనకు గిట్టదు. ఒకవేళ తీసుకుపోతే ఆయన శ్రీస్వామివారిని తూలనాడుతుంటే నిస్సహాయంగా మాట్లాడకుండా వుండాలి. కనుక

శ్రీస్వామివారిని తీసుకువెళ్ళి నాలుగు మాటలు పెట్టించేకంటే ఊరకుండటం మేలు. కానీ 'స్వామీ! మీరు మా ఇంటికి రావద్దు' అని ఎలా చెప్పగలడు. మనసులో మదన పడుతున్నాడు. వెంటనే సర్వజ్ఞమూర్తి, 'ఎప్పుడైనా వస్తుండ్లాయ్యా' అన్నారు. దాంతో రెడ్డిగారు మరొక్కప్పుడు చూస్తాంలే అని వెళ్ళిపోయారు.

1982లో శ్రీస్వామివారు మహాసమాధి చెందారు. 1986 ఏప్రిల్ నెలలో ఆ రెడ్డిగారింట్లో వున్న ముసలాయన పరమపదించారు. ఆ ముసలాయనకు 15వ రోజు పెద్దకర్మ చేస్తూ బంధువులను, బీద సాదలను భోజనాలకు పిలిచారు. 170 కిలోల బియ్యంతో సుమారు ఐదు వందల (170 × 3 = 510) మందికి భోజనాలు సిద్ధం చేయించారు. స్వామి పటానికి కర్పూరహారతిచ్చి వడ్డన సాగించబోయే సమయంలో వారి గ్రామంలోని ఒక సాధువు వారింటికి వచ్చారు. వెంటనే రెడ్డిగారు కర్పూరహారతి పనిని నిలిపివేసి శ్రీస్వామివారు వచ్చారు అన్నం పెట్టండి ముందు అని హారతికి ముందే వారికి భోజనము పెట్టి పంపించారు. అటు తర్వాత శ్రీస్వామివారి పటానికి హారతిచ్చి అందరికీ వడ్డన సాగించారు.

అనుకున్న దానికంటే రెట్టింపు జనం రావడంతో అన్నం, కూరలు చాలవేమోనని, అప్పుడు వండితే అకాలమౌతుందని రెడ్డిగారు చాలా గాబరా పడ్డారు. పనిబాటలవాళ్ళ ఇండ్లకు కూడా అన్నం ఇవ్వకుండా నిలిపేశారు.

కానీ 500 మందికి తయారు చేసిన భోజనాలు వెయ్యి మందికి పైగా భోంచేసారు. పోగా పదిగంపల అన్నం, దానికి తగ్గ కూరలు 400 మందికి సరిపోయే విధంగా మిగిలిపోయాయి. ఈ అద్భుతం చూచిన క్రిష్ణారెడ్డిగార్కి వాస్తవం మెరుపులా స్ఫురించింది. పూర్వం శ్రీస్వామివారు 'ఏ పొద్దయినా వస్తుండ్లాయ్యా!' అన్నమాటను ఈనాడు ఈ సాధువు రూపంలో వచ్చి భోంచేసి తన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకున్నారని తెలుసుకున్నాడు.

క్రిష్ణారెడ్డిగారు శ్రీస్వామివారిని హృదయ పూర్వకంగా సేవించేందుకు, ఏ ముసలాయన ఐతే అడ్డంగా వున్నారో, ఆయన మరణించాకనే శ్రీస్వామివారు వచ్చి వారి సేవలందుకొని సకల సాధు సత్‌పురుషులూ తన రూపమేనని నిరూపించారు.

అలనాడు ఏసుక్రీస్తు 7 చేపలతో 7 వేల మందికి భోజనం పెట్టగా ఇంకా ఏడు గంపల కూర మిగిలినట్లుంది గదా ఈ లీల!

మనం శ్రీస్వామివారిని హృదయ పూర్వకంగా సేవిస్తూ మన సర్వభారములు ఆయన పై పడవేసి విశ్రాంతిగా వుంటే వారే మన బాధ్యతలన్నీ ఎలా వహిస్తారో ఈ క్రింది లీలల ద్వారా తెలుస్తుంది. వారు 15
మనలనే కాకుండా మన వారందరి బాధ్యతలు సర్వజ్ఞుడుగా, సర్వ వ్యాపిగా, సర్వ సమర్ధుడుగా వారే నెరవేర్చడం చూస్తాము.

చాలా కాలంగా శ్రీస్వామివారి సేవలో వున్నారు రోశిరెడ్డిగారు. ఒకనాడు శ్రీస్వామివారు 'మీ చిన్న కుమారుని పేర చీటి వ్రాసి ఇవ్వు' అని రోశిరెడ్డిని తొందర చేశారు. ఆయన వ్రాసి ఇచ్చిన చీటీని శ్రీస్వామివారు తన తొడ క్రింద పెట్టుకొని కూర్చున్నారు. తన కుమారుని ఏదో ఆపద నుండి రక్షిస్తున్నారని అనుకున్నాడేగానీ ఏమైనదీ తెలియలేదు. మూడవనాడు ఎవరి పిలుపు లేకుండా రాజంపేట తాలూకా నుండి తన కుమారుడు శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం వచ్చాడు. నిండు బరువు బండి, రాజం పేట దగ్గర, కొండ నెక్కుచూ ఎద్దులు అనికేసుకొని బండి నిలిపే వీలులేక వెనుకకు దొర్లుతూ 40 అడుగుల లోతు నిట్టనిలువు కొండచరియ వెంబడి వాగులో పడిపోయింది. బండి, ఎద్దులు, మనిషికీ ఏ మాత్రం దెబ్బ తగులలేదు. ఇది కేవలం శ్రీస్వామివారి కృపయని శ్రీస్వామివారికి కృతజ్ఞతలు తెల్పి వెళ్ళడానికే తాను వచ్చానని చెప్పాడు. శ్రీస్వామివారు చీటి వ్రాయించిన సమయంలోనే అచ్చట ప్రమాదం జరగడం అందరినీ ఆశ్చర్యపరచటమే గాక శ్రీస్వామివారు సర్వాంతర్యామి, సర్వవ్యాపకుడు, సర్వ సమర్ధుడు అని అందరికీ నిరూపణ అయింది.

ఉమెన్స్ లైబ్రరీలో పనిచేసే జయమ్మగారి భర్త జయచంద్రారెడ్డి షిర్డి సాయిబాబా భక్తులు. వీరు తనకు శ్రీస్వామివారు ప్రసాదించిన ప్రధమ దర్శనం గురించి ఇలా చెపుతున్నారు.

"శ్రీస్వామివారిని గూర్చి 'శ్రీ సాయి లీలామృతం' లో చదివాను. కాని శ్రీస్వామివారిని దర్శించలేదు. వారి మండలారాధన రోజుకూడా తెలియదు. సరిగ్గా ఆ ముందురోజు నాకొక వింతైన స్వప్నమెచ్చింది. నెల్లూరులో

గాంధీబొమ్మ దగ్గర నాకొక అపరిచితుడయిన పెద్దాయన కనిపించి నెల్లూరు ప్రాంతంలో గొలగమూడిలో నున్న అవధూతగారిని చూచావా? చూడకుంటే దర్శించు, నెల్లూరుకు దక్షిణంగా పో! అక్కడ మిలటరీ వాళ్ళు నీకు మార్గం చెప్తారు అని చెప్పాడు. నేను స్వప్నంలోనే అవధూతగారి దర్శనార్థంపోతూ, వేదాయపాలెం సమీపంలో మిలటరీవాళ్ళ గుడారాలు చూచి, అక్కడ సెంట్రీని గొలగమూడికి మార్గమడిగి తెలుసుకున్నాను. గొలగమూడికి వస్తున్నాను. కొండాయపాళెం దాటాకా ఒక సన్నని మనిషి గోచి పెట్టుకొని, కర్ర, ఒక ముంత చేతబట్టుకొని వున్నాడు. పాత గుడ్డలు, కొన్ని వస్తువులను చిన్న చిన్న మూటలుగా కట్టి ఆ మూటలను దండవలె మెడకేసుకొని యున్నారు. వీరే స్వామి అనిపించింది. సాష్టాంగదండ ప్రణామం చేశాను. స్వప్నం అంతమైంది. తెల్లవారి నా స్నేహితులు, 'శ్రీస్వామివారి మండలారాధనకు పోతున్నాము, రమ్మని' పిలువగా గొలగమూడి వచ్చి శ్రీస్వామివారి సమాధిని, ధునిని పూజించుకోవడమే గాక మా గురువుగారైన భరద్వాజ మాష్టరుగారిని దర్శించుకున్నాను." ఈ విధంగా తన భక్తుని తన మండలారాధనకు రప్పించుకున్నారు సర్వజ్ఞమూర్తి. వెయ్యి గొర్రెలలో నున్నా మన గొర్రెను కాలుబట్టి లాక్కువస్తానని చెప్పియున్నారు గదా శ్రీస్వామివారు.

గొలగమూడి వాస్తవ్యులు తూపిలి వెంకయ్య కుమార్తెఉమామహేశ్వరిని అనికేపల్లిలో ఇచ్చారు. అనేక కారణాల వలన భర్త ఏలుకోలేదు. పోగా విడాకులు వ్రాసివ్వమని వత్తిడి తెచ్చాడు. చాలా ఘోరంగా కొట్టేవాడు, తిట్టేవాడు. వీధిలోకి పిలిచి తన భార్య ఉమను పెద్దమనుషుల ఎదుట విచారణ జరిపించాడు. చివరకు ఆమె వేసారి విడాకులు వ్రాసిచ్చింది. మంగళసూత్రం తీసివేసింది. అది మొదలు పిచ్చెమ్మ తన కొమార్తె (ఉమ)ను స్వామివారి ఆశ్రమంలో సేవ చేయడానికి తులశవ్వకు అప్పగించింది. ఆ మహాభక్తురాలి సాహచర్యంలో ఉమ భగ్న హృదయంతో తన సర్వస్వం స్వామియే అని ఒక్క సంవత్సరం సేవ చేసింది. తిరిగి మరొకరికిచ్చి వివాహం చేస్తామన్నా వద్దని నిరాకరించింది. ఈలోగా ఎందరు చెప్పినా మంగళసూత్రం ధరించలేదు. 'నాకు భర్తలేదు, పోండి' అని కేకలేసేది. తులశవ్వ ఈమె మంగళసూత్రం తెప్పించి స్వామివారి ఆసనం క్రింద పెట్టించింది. స్వామికృప చేతనైనా మెడలో ధరిస్తుందని ఆమె భావం. కాని చిత్రంగా శ్రీస్వామివారు భార్యభర్తల మనసులు

మార్పు చేశారు. ఒకరిపై ఒకరికి మరులు కలిగేటట్లు చేశారు. భర్త పిలిస్తే కాపురం చేస్తానని ఉమ, భార్య వస్తే ఏలుకుంటానని భర్త ఒకరికొకరు మధ్యవర్తుల ద్వారా వార్త పంపుకున్నారు. ఒక శుభ ముహూర్తమున ఎవరి ప్రమేయమూ లేకుండానే ఉమ శ్రీస్వామివారి సేవకుడు గురవయ్యనడిగి, తన మంగళసూత్రం తీసుకొని మెడలో ధరించి తల్లికి కూడా చెప్పకుండా రెండు మైళ్ళు దూరంలో నున్న అనికేపల్లిలోని భర్త దగ్గరకు వెళ్ళింది. భార్య వచ్చిందే పదివేలని భర్త ఆదరంతో స్వీకరించాడు. ఇప్పుడు ఉమకు ఇద్దరు ఆడబిడ్డలు కలిగారు. చిలకా గోరింకల్లాగ కాపురం చేస్తున్నారు. సర్వ ప్రేరకుడైన సద్గురునకు మాత్రమే ఇట్టి చిత్రమైన సన్నివేశాలను కూర్చడం సాధ్యముగదా!

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు పెన్నకు ఆవలి గట్టున విడిది చేసి యున్నారని భక్తురాలు వక్కమ్మకు తెలిసింది. ఆతృతగా శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం బయలుదేరింది. ఏటిలో నీళ్ళు లోతుగా పారుతున్నాయని, పోవద్దనీ మిత్రులు సలహా ఇచ్చారు. అది విని 'పోలేకున్నాను గదా' అని ఏడ్చుకున్నది. చివరకు ఆమెకు శ్రీస్వామివారి చెంతకు వెళ్ళిపోవాలని తీవ్రంగా అనిపించి వెళ్ళిపోయింది. ఏటిలో పోతుంటే నీరు చీలమండల వరకే వున్నవి. 'ఆ చెప్పినాయన ఎందుకబ్బా ఇట్లా అబద్ధం చెప్పాడు?' అని ఆమె అనుకున్నది. కాని ఆమె శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు వెళ్ళినప్పుడు సేవకులు, 'నీవు ఏరు దాటి ఎలా వచ్చావు?' అని ఆశ్చర్యంతో అడిగారు. నిజంగానే ఏరు నిండుగా పారుతున్నదనీ, శ్రీస్వామివారి మహాత్మ్యం వలననే నీరు లేనట్లయిందనీ అప్పుడు ఆమెకు అర్థమైంది.

కన్నవరం రాజయ్యకు 1982లో నీరసం, గుండె దడ, అవ్యక్తమైన భయము వుండేవి. నెల్లూరులో డాక్టరుకు చూపించాలనుకున్నాడు. శ్రీస్వామివారిపటానికి మొర పెట్టుకొంటున్నాడు. ఆ భావావేశంలో వెక్కి వెక్కి ఏడ్చేశాడు. తెల్లవారి నెల్లూరు వెళ్ళి ఇంజక్షన్ తీసుకుంటే ఇంటి కొచ్చేసరికి రియాక్షన్ ఇచ్చింది. వారిని శ్రీస్వామివారి దగ్గరకు తీసుకువచ్చి, వంటికి విభూతి పూసి కొంత తినిపించి వెంటనే కారులో నెల్లూరు తీసుకుపోతున్నారు. కారుకు ముందు పదిబారల దూరంలో 'చేతిలో దుత్త పంగాలకర్ర ధరించి శ్రీస్వామివారు పోతున్నారు చూడండి!' అని అందరికీ చెపుతున్నాడు రాజయ్య. కాని ఆయనకు తప్ప మరెవ్వరికీ స్వామి కనబడడం లేదు! ఆసుపత్రి టైము

అయిపోయింది. గనుక డాక్టర్లు వుండరనుకున్నారు. కానీ ఒక గంటకు ముందే వెళ్ళిపోవలసిన డాక్టరు ఒంటరిగా కుర్చీలో కూర్చొనియున్నాడు. ఈయనకు ఇంజక్షన్, మందూ ఇచ్చి ఇలా చెప్పాడు. 'ఎప్పుడో ఇంటికి పోవలసింది. నేనెందుకు ఇలా కూర్చోనుండిపోయానో నాకే తెలియదు! మీ కొరకే దేవుడు ఇలా కూర్చోబెట్టాడేమో!' అన్నాడు.

1981లో వెంకటమునిరెడ్డి (తిరుపతి) గారి స్నేహితుడు వి. బోడయ్య శ్రీస్వామివారి మహిమను గూర్చి విన్నారు. తరువాత అతనికి కొన్ని నెలలు టైఫాయిడ్ వల్ల చిత్తూరు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో చేర్చారు. పద్దెనిమిది రోజులు అతడికి అన్నం పెట్టలేదు. డాక్టరుగారు ఇక లాభం లేదని రాయవేలూరు, సి.యం. ఆసుపత్రికి పొమ్మని చెప్పారు. బోడయ్య చాలా బీదవాడు. సి.యం. ఆసుపత్రికి పోయే శక్తి లేదు. కనుక చాలా దిగులు పడ్డాడు. అప్పుడు తన స్నేహితుని నుండి విన్న వెంకయ్య స్వామి గుర్తుకు వచ్చి మనసులోనే తన బాధను వారితో విన్నవించుకున్నాడు. వెంటనే శ్రీస్వామివారు భౌతికంగా ఇతని మంచం దగ్గర కనిపించి, 'నీకేమి ఫరవాలేదు' మూడురోజుల్లో తగ్గుతుంది అని చెప్పి అదృశ్యమయ్యారు. వెంటనే బోడయ్యకు ఎక్కడలేని శక్తివచ్చి డాక్టరుకు చెప్పకుండానే 18 మైళ్ళు దూరం అర్థరాత్రి నడిచి తన స్వగ్రామం చేరుకున్నాడు. నాటి నుండి ఏ చికిత్సా లేకుండా స్వస్థుడైనాడు. తరువాత ఒకవారం రోజులకు శ్రీస్వామివారిని దర్శించి తన చిత్రమైన అనుభవం గూర్చి అందరికీ చెప్పాడు.

ఒకరోజు తలుపూరు, నారాయణదాసు ఆశ్రమంలో వుండగా శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా! పై వాళ్ళంతా వచ్చి పెంచలకోనలో మీటింగు పెట్టుకొనియున్నారు. పెంచలయ్య వాళ్ళకేమీ జవాబు చెప్పలేక మనలను రమ్మని మూడునాళ్ళ నుండి తిరుగుతున్నాడు. మనమీరోజుపోయి ఎవరికి చెప్పేమాట వాళ్ళకు సరిచెప్పి పెంచలయ్యకు ఎలాంటి ఆటంకము లేకుండా చేసి రావాలి గనుక ప్రయాణం కమ్మని' తన బృందాన్ని తీసుకొని పెంచలకోన చేరారు. దేవాలయం ముందు కూర్చొని రాత్రి 8 గంటల నుండి వేకువఝామున 5 గంటల వరకు మన కంటికి కనబడని వ్యక్తులతో మాట్లాడుతున్నారు. ఆ మాటలకర్థం మనకు తెలియదు. చివరకు 'అయ్యా! ఎవరికి చెప్పవలసిన మాట వాళ్ళకు చెప్పాము. పెంచలయ్యకు పీకులాట తప్పింది. ఇక పదండి' అని తన బృందాన్ని ప్రయాణం చేశారు.

ఆ రోజు బుధవారము, ఒక శని, ఆదివారములు తప్ప మిగిలిన రోజులలో బస్సు పెంచలకోనలోకి ఆ రోజులలో వచ్చేదిలేదు. ఆ విషయం శ్రీస్వామివారికి చెపితే బస్సు వస్తుంది మీరు త్వరగా ప్రయాణం కమ్మని మూటలు సిద్ధం చేయించారు. 15 నిమిషాలలో నిజంగానే బస్సు వచ్చింది.

ఈ రోజు బుధవారం గదా బస్సెందుకు తీసుకొచ్చారని డ్రైవరు నడిగితే 'గోనుపల్లె నుండి కదిలి పది బారలు వెళ్ళాక దేవుణ్ణి చూచి రావాలనిపించి బస్సు వెనుకకు త్రిప్పి తీసుకువచ్చాము. శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారిని తీసుకుపోయేందుకే భగవంతుడు అలా చేసి వుంటాడు' అని చెప్పారు. శ్రీ వెంకయ్యస్వామివారు సంకల్పసిద్ధులని ఆ డ్రైవరు గుర్తించినట్లు లేదు.

ఇదే విధంగానే కలువాయి రూట్‌లో శ్రీస్వామి వాళ్ళు నాలుగు బారల దూరంలో వస్తుంటే డ్రైవరు వీళ్లను చూచి కూడ బస్సు నిలుపలేదు. పదిబారలు వెళ్ళాక బస్సు అకారణంగా ఆగిపోయింది. శ్రీస్వామి బృందం బస్సు ఎక్కగానే తిరిగి బస్సు సలక్షణంగా కదలిపోయింది.

మహనీయులు తమ కృపను చిత్రమైన రీతులలో ప్రసరింపచేస్తారు. వారి మాటలు వారు చేస్తున్న పనులు అజ్ఞానులమైన మనకు అర్థరహితాలుగా కనిపిస్తాయి. కానీ వారి మాటలయందు అచంచల 16
విశ్వాసం గల్గి, వారెప్పుడూ తమాషా మాటలు మాట్లాడరని ఎరిగినవారు వారి మాటలను యథాతథంగా ఆచరించి ఎనలేని మేలును పొందుతారు. అలా ఆచరించని వారు కృపను పొందలేరు.

ఒకప్పుడు కొట్టుకూటి బుజ్జయ్యగారు కొన్ని కోర్టు కేసులతోను, తండ్రిగారి అనారోగ్యాన్ని గురించి, ఆలోచిస్తున్నందున మనసు చికాకుగా వుండి శాంతి కొరకు శ్రీస్వామివారి చెంతకొచ్చి అల్లంత దూరాన నిలుచున్నారు. వీరేమీ చెప్పుకొనక ముందే శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా! మనసులో ఏమీ పెట్టుకోకుండా చకచకా ఇంటికిపో, అన్నీ నేను చూసుకుంటాను' అని అభయమిచ్చారు. అదేవిధంగా బుజ్జయ్యగారు వెళ్ళిపోయారు. శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లే అన్నీ చక్కబడి పోయాయి.

ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు బుజ్జయ్యగారు తన బావగారు క్రిమినల్ కేసులో చిక్కి కోర్టుకు తిరిగేటప్పుడు ఆ కేసులో సహాయం చేయమని

శ్రీస్వామివారికి విన్నవించుకున్నారు, అప్పుడు శ్రీస్వామివారు 'అయ్యా! కొండాయపాళెం దాకా బస్సులోపోయి, అక్కడ నుండి నడచి నెల్లూరుకుపోయి కేసుకు సంబంధించిన విషయాలు మాట్లాడి, నెల్లూరు రంగనాయకుల దేవస్థానంలో పూజ చేయించి మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు తిరిగివచ్చేయ్' అని ఆజ్ఞాపించారు.

శ్రీస్వామివారి మాటయందు ధృఢమైన విశ్వాసంగల బుజ్జయ్యగారు అదేవిధంగా బస్సులోను, నడచి కొంత దూరము పోయి కేసు విషయం మాట్లాడి రంగనాయకుల దేవస్థానంలో పూజ చేయించి త్వరత్వరగా నడచి వస్తున్నారు. బస్సులేదు. పరుగెత్తి వచ్చినాగాని 12 గంటలకు గొలగమూడి చేరే అవకాశమే లేదు. శ్రీస్వామివారిని స్మరిస్తూ త్వరత్వరగా నడుస్తున్నాడు. ఫత్తేఖాన్‌పేట దగ్గర ఒక మిత్రుడు కనిపించి పలుకరించి విషయం తెలుసుకొని వెంటనే తాను మానుకున్న ప్రభుత్వ క్యాంపును తిరిగివేసుకొని కారు తీసుకొని బయలుదేరి బుజ్జయ్యగార్ని కూడా కలుపుకొని, కారులో ఎక్కించుకొని గొలగమూడి సమీపంలో వదలి వెళ్ళిపోయారు. 12 గంటలకు ముందుగానే శ్రీస్వామివారి చెంతకు చేరాడు.

కేసులన్నీ మంచువలె కరిగిపోయాయి. నెల్లూరు నుంచి పరుగెత్తి వచ్చినా 12 గంటలకు రాలేడు కానీ శ్రీస్వామివారి మాటయందు పూర్ణ విశ్వాసం వుంచాడు గనుకనే వారి మిత్రులు వారిని కారులో తీసుకువచ్చి సకాలంలో చేరేటట్లు శ్రీస్వామియే ఏర్పాటు గావించారు. తన భక్తుని భారం తనదని గదా శ్రీస్వామివారు చెప్పింది.

శ్రీస్వామివారు కొన్ని కొన్ని పనులు చేయించే పద్దతి చాలా చిత్రంగా వుంటుంది. ఖచ్చితంగా ఫలానా టైంలోనే చేయమనడం, ఫలానా
17 **దేవాలయంలో పూజ చేయించి ఫలానా వాళ్ళతో మాట్లాడి రమ్మని చెప్పడం చూస్తే అజ్ఞానమనే అంధత్వంలోనున్న మనకేమీ తెలియకపోగా అది వారి పిచ్చిపద్ధతి అని భ్రమిస్తాము.**

అప్పుడు కొండాయపాళెం దొరతోటలో కాపురమున్న దొడ్లరామిరెడ్డిగారు తాను కోర్టులో కేసు గెలిచాక శ్రీస్వామివారికి మ్రొక్కుబడి పెట్టుకున్న ప్రకారం చెల్లించాలని 'స్వామీ! మీ దయవలన కేసు గెలిచాను. ఏదైనా గట్టి ఇల్లు

మీకు కట్టించాలనుకొన్నాను. ఎచ్చట కట్టమంటారు. ఎలా కట్టమంటారో తెల్పండి' అని ప్రార్థించాడు. శ్రీస్వామివారు 'నాకు ఇల్లు వద్దు గానీ ఆంజనేయస్వామి గుడికి ప్రహరీ కట్టించు' అన్నారు. ఆ భక్తుడు సరేనని వెళ్లాడుగానీ చాలా రోజుల వరకు పనిచేయించలేదు.

శ్రీస్వామివారు ఒకరోజు కొట్టకూటి బుజ్జయ్యను, కాటంరెడ్డి సుబ్బరామిరెడ్డిని పిలిచి 'అయ్యా, మీరు రాత్రి రెండు గంటలకు బయలుదేరి నడచిపోయి ఆయన ఆంజనేయస్వామి గుడికి ప్రహరీగోడ కట్టిస్తానన్నాడు. ఆ విషయం మాట్లాడి రండి' అని ఆజ్ఞాపించారు. శ్రీస్వామివారి మాటల ఎడల అచంచల విశ్వాసం గల ఈ భక్తులు అదేవిధంగా రెండు గంటలకు లేచి 6 మైళ్ళు నడచి వెళ్ళి దొడ్ల రామిరెడ్డిగారిని నిద్రలేపి విషయం చెప్పారు. 'నాకు ఇంకా కొన్ని కోర్టు కేసులున్నవి. అవి కూడా పూర్తయితే కట్టిస్తాను. శ్రీస్వామివారు పంపారు గనుక రూ. 400/- లు ఇస్తాను. మీరు మిగిలిన పైకం చందాలు దండి కట్టించండి' అని చెప్పారు. 'మేము శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లు చేస్తాము. ఈ పైకం మీకు వాపసు చేయమంటే మరలా తెచ్చి ఇచ్చేస్తాము. అందుకు సమ్మతమైతే ఇవ్వండి' అన్నారు బుజ్జయ్యగారు. అందులకు సమ్మతించి వారు నాలుగు వందల రూపాయలు ఇచ్చి పంపారు. ఈ విషయం శ్రీస్వామివారికి చెపితే, 'ఆయనే వచ్చి కట్టిస్తాడులేయ్యా మీరు పని మొదలు పెట్టండి' అన్నారు. శ్రీస్వామివారి ఆజ్ఞమేరకు గోడపని ఒకరికి కాంట్రుక్టుకు ఇచ్చి నిదానంగా పని జరుపుతున్నారు. 4వ రోజు రామిరెడ్డిగారే వచ్చి పని చూచాక ఆయన మనసును శ్రీస్వామివారు ఎలా మార్చారో ఏమో 'మిగిలిన పైకం కూడా నేనే పంపుతాను. ఎక్కువ మంది మనుష్యులను పెట్టి త్వరగా పని పూర్తిచేయమని' చెప్పి వెళ్ళాడు. అటు తరువాతాయన ఒక్కరే ఆ ప్రహరీ ఖర్చంతా భరించి శాశ్వతంగా గోడ నిర్మించారు. రాత్రి రెండు గంటల వేళ ఇద్దరు మనుష్యులను నడచి వెళ్ళమని చెప్పడంలో అంతరార్థం స్వామివారికే తెలియాలి!